

mange Kjøbstæder har taget stærkt Overhaand i de senere Aar og der, ligesom i Hovedstaden i Almindelighed, er en Luxus, der medfører en Forulempelse for Befolkningen i det Hele taget, om det end maa indrømmes, at der navnlig i de mindre Byer oftere end i Kjøbenhavn vil foreligge Tilfælde, hvor det maa siges, at være til Nytte eller maaste endog en Nødvendighed at holde Hunde, og de foreslog derfor, at Bestemmelsen om Forhøielsen af Hundeafgiften ogsaa kom til Anvendelse paa Kjøbstæderne, men saaledes, at der indrømmedes Byraadet Myndighed til i enkelte Tilfælde, hvor Hundehold skjønnes at være en Nødvendighed for Bedkommende, at indrømme en Nedsættelse i eller Eftergivelse af det Beløb, hvormed Hundeafgiften maatte være forhøiet udover den lovbestemte Betaling for Hundetegn. Da Ministeriet maa formene, at der, naar der i Kjøbstæderne føles Trang til en Forhøielse af Hundeafgiften, ingen Grund er til ikke at imødekomme denne Trang, har man indsat den ovennævnte Paragraf, der er ganske svarende til det af Andragerne gjorte Forslag.

ad § 4.

I denne Paragraf, som ikke fandtes i det oprindelige Regjeringsforslag, der alene angik Hundeafgiften, har man gjort forskellige Ændringer. For det første har man i den Erkendelse, at der ingen Grund er til at opstille forskellige Betingelser for Erstatningsansvaret i Kjøbstæderne og paa Landet, gjort Reglen gjældende for hele Landet. Dette har igjen medført, at man har ændret den almindelige Betegnelse for Erstatningens Omfang og Størrelse*), som var indsat for at forhindre, at der paa dette Punkt kom Uoverensstemmelse mellem Kjøbenhavn og det øvrige Land, derhen, at det nu specielt angives, saaledes som oprindeligt foreslaet af det af Landsstinget nedsatte Udvalg, hvori Erstatningen skal bestaa. Dernæst har man forandret Lovforslaget, for saa vidt dette kun foreskriver Straf i det Tilfælde, at Hunden for ind paa de Veiende eller gøende forlægger Eierne i ethvert af de i Paragrafen omhandlede Tilfælde, hvorhos Straffens Maximum er fastsat til 200 Kr. — Endelig er der i Paragrafens 2det Stykke givet en Bestemmelse, der tilsigter at imødegaa en nærliggende Omgaaen af Loven, og i Paragrafens sidste Stykke en Bestemmelse om Tiltalen.

*) Bestemmelsen, som vedtaget af Landsstinget, lød: Bider en i Kjøbenhavn løsgaaende Hund Nogen — — — bider Eierne erstatte Staden efter Lovgivningens almindelige Grundsetninger herom.